

Utenfor Elim stemmelokale 13. august 1905,
* Jærmuseet.

Unionsoppløsningen

Valg og kongebesøk i Sandnes

ERNST LAPIN

Året 2005 har stått i «unionsoppløsningens tegn» med arrangementer og markeringer rundt om i landet for å kaste lys over og minnes at det i år er 100 år siden unionen mellom Norge og Sverige ble oppløst. I historisk perspektiv er 100 år kort tid, men for nåtidens mennesker er det så lenge siden, at glemselets slør har lagt seg over hendelsene som Ernst Lapin omtaler som en «forventningsfull krise». Han tar oss med tilbake til spennende dager i Sandnes og Høyland i 1905. Forfatteren er historiker og rektor på Trones skole i Sandnes. Han har skrevet en rekke artikler om lokalhistoriske emner.

25. november 1905 steg Norges nye konge, Haakon VII, i land på Vippetangen brygge i Oslo. Forut for denne begivenheten hadde hele landet vært igjennom noe som kanskje best kan betegnes som en «forventningsfull krise». «Forventningsfull» fordi de aller fleste av landets innbyggere hadde sagt farvel til unionen med Sverige og nå så fram til kongens ankomst. «Krise» fordi landet lett kunne ha blitt ført inn i en krig mot naboen og den hundreårige unionspartneren.

Landets forskjellige byer og distrikter hadde alle vært igjennom to folkeavstemninger som begge skulle prege landets fremtid, og året etter hadde store deler av befolkningen i alle fall fått et glimt av landets nye konge. Også ladestedet Sandnes og herredet Høyland som faktisk omkranset hele byen, hadde hatt sine avstemninger og sitt kongebesøk. Vi skal i det følgende

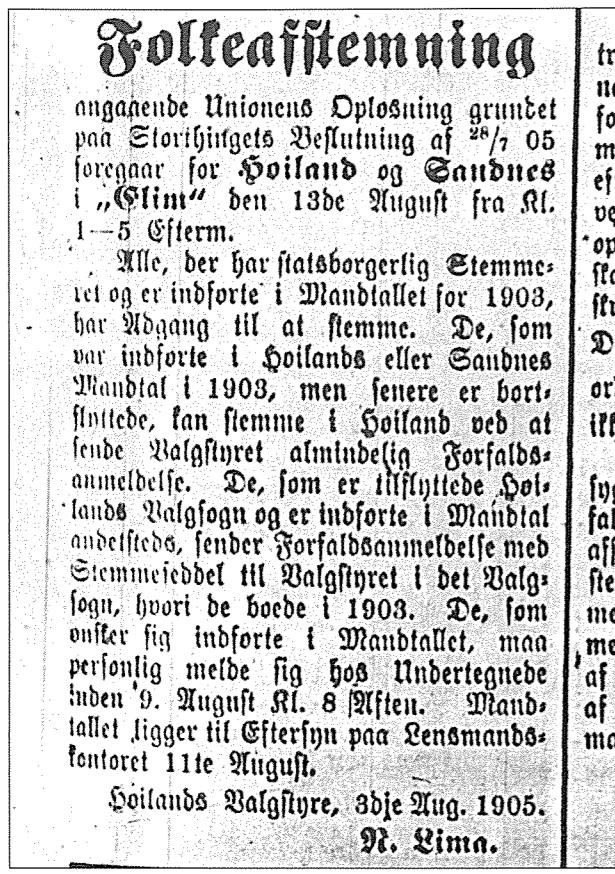
se litt på opptakten til og selve valgene i Sandnes. Deretter vil vi beskrive kongefamiliens korte opphold i byen året etter, i juni 1906.

1. august 1905 gjengav Stavanger Aftenblad m.a. følgende under overskriften:

«OPPGJØRET»

«Opraab til velgerne»

Stortinget har besluttet at forelægge de norske vælgerne det spørsmål, om de er enige i den stedfundne oppløsning av unionen eller ikke. Man ønsker herigjennem at gi udenverden et klart og uimodsigelig vidnesbyrd om, at Stortinget har handlet i fuld overenstemmelse med nationens vilje, når det den 7. juni fatted sin enstemmige beslutning om at opløse unionen, der var blitt uforenlig med Norges stilling som selvstendig stat.

Bekjentgjørelsen om folkeavstemningen i Stavanger Aftenblad 07.08.1905.

Det vil for enhver vælger være en ære og hellig fedrelandsk pligt at afgi svar på det opstilte spørsmål. Her vil alle nordmænd mødes. Alene ved et mandjevnt fremmøde kan afstemningen få sin fulde værdi som udtryk for det norske folks vilje og dermed også bli et

Folkehøyskolebestyrer L. Efteland besøkte Figgjo. Stavanger Aftenblad 10.11.1905.

værn for selvstendigheden og en garanti for freden. Jo flere der stemmer, des sterkere vil Norges sag stå. Mød derfor alle. 1)

(Forkortet)

Valget skulle finne sted søndag 13. august 1905.

2. august 1905, dagen etter oppropet, fulgte avisen opp med «Regler for folkeavstemningen». Her ble det m.a. presisert at det bare var manntallet på stedet som var grunnlaget for avstemningen, at manntallsføreren hadde ansvaret for å sørge for at valgstyret trådte sammen og valgte leder, at avstemningen ble mest mulig omfattende, og at valget skulle kunngjøres på en forsvarlig og god måte.²⁾

Den mest forsvarlige måten var selvsagt å annonsere i avisene når og hvor valget skulle finne sted. I begynnelsen av august 1905 averterte de fleste valgstyrer i dagsavisene, både en og flere ganger. Kommande leder av valgstyret i Høyland og Sandnes, lensmann og magistrat Lima påtok seg denne oppgaven for de to kommuners del med m.a. 2 bekjentgjørelser i hver av Stavangers 4 avisar.³⁾

Imidlertid var det ikke bare landets ledende politiske myndigheter som ønsket et stort frammøte ved stemmeurnene. Også lokalpolitikerne og de lokale partiene i distriktet agiterte for saken. Et nytt opprop «*Til alle stemmeberettigede i by og bygd*» ble offentliggjort i dagsavisene rett før valget. Kunngjøringen var undertegnet av de lokale politiske lederne i alle de rådende partier i Stavanger fra den konservative forening til Stavanger sosialdemokratiske forening.⁴⁾

Imellomtiden gikk forberedelsene til valget sin gang. Det var viktig å markere at 13. august var en stor dag for landet.

I Sandnes ble folket oppfordret til å heise alle flagg. Musikkorps skulle spille valgdagen, og det ble antydet at sakførere og leger i byen ville følge Stavangers

Til stemmeberettigede i by og bygd.	
Unioen med Sverige er optalt ved hørtingsbeslutningen af 7de juni.	Inte
Før at give udenverdenen et blæst der uimodigelegt vildnesbred om, at	hadt tr
deres er kommet i full overensstemmelse med nationens vilje, har Stortinget be-	som ne
stillet et foreslagde de næste valgårs del spørsmål:	hsen 13
„Om de er enige i den stedhundre oplosning af unionen eller ikke“.	Vi
Spørsmålet: Norges fremtidige statsform forlager ikke ved denne folke-	ligesaal
avstemning.	ulontrol
Albrig har nokså vrigt været satet ill innrene i en for fedrelandet	omkring
men helhedsbildungsfuld tid, og albrig er deres medvirkning blevet travet i en større sag.	Hoc
Det vil for enhver vælger være en ære og en hellig fedrelandst pligt at	hewend
give sit ja ved valgurnen.	ill de
Alle har modet.	dem gi
Jo flere »ja«er, desto sterkere vil Norges sag staa.	at dem
Hvert »ja«, som legges i valgurnen, vil være et stedsvis værn for Norges	dispo
selvstendighed og give garanti for den gamle unions afdeling i Fred.	nister,
Augen frir sig for anfører ved at høre hjemmesidder	ord om
foeller Norges sag.	at den
Alle anmodes om at vike sammen til taktigt fremmøde lørdag den 13.	udtale
august.	det iffe
Enhver kan gjøre sit ved selv at mose, ved at fan andre ill at mose,	blet ved
eller ved at fan forstås fra dem, som er hundet fra personlig fremmøde.	holde si
End den 13. august bliver en fedrelandets dag, da elvers stridende og	detes
venige mænd ræller hinanden haanden ill trostigt nærm om det, som er arbebet	ord om
frem i hærlighed og er blivet en glæde for os alle.	ledes og
Stavanger den 7de august 1905.	med
Stavanger venstrelog	Stavanger amts konservalist forening
Særen Arbejds-	Hans R. Hald.
Stavanger no-konservat. foren...	Stavanger moderat forening
R. Grude.	Fr. Kleppe.
Stavanger amts moderate forening	G. Ulmer.
R. Elma.	G. Sølvstrælah.
Stavanger arbejders demokrat. forening	En.
Joh. E. Falstrand.	afstørrel
Stavanger friudsæde forening	og en
Oddmund Ulff.	samling

Hvilken styreform skulle Norge ha? Stortinget spør folket. Stavanger Aftenblad 08.08.1905.

eksempel med å gi gratis bistand til de som trengte hjelp for å delta i valget.⁵⁾

Distrikts aviser fortsatte å bidra med stoff som skulle påvirke til at alle stemmeberettigede møtte fram, – og kanskje enda viktigere, stemte ja til unionsoppløsningen?

To eksempler som hver for seg viser spennvidden i agitasjonen kan tas med her. De ble begge trykket i Stavanger Aftenblad den siste fredagen før valget.⁶⁾

Under overskriften «*Spørsmål og svar om unionsoppløsningen*» ble leseren konfrontert med en rekke spørsmål som det egentlig var svært vanskelig å gi andre svar på enn de som spørsmålsstilleren ønsket å få. Eksempelvis:

Spørsmål: *Kan Stortingets beslutning om 7. juni omgjøres?*

Svar: Nei! Ti derved vilde vi tage vor selvstændighed og blive tvunget ind i lydrigeforhold til Sverige. Nei! Ti 99 av 100 stemmeberettigede vil svare Ja.

Spørsmål: *Nytter det at svare Nei eller sidde hjemme?*

Svar: *Nei! Vedkommende skader sit fædreland ved at give Sverige anledning til at se, at der er folk i Norge som stemmer etter svenskernes ønske. Svenskerne ønsker at vi ikke skal være et enig folk, men et splittet folk. Hver den som stemmer Nei eller sidder hjemme hjelper storsvensken; ingen nordmand må gjøre dette!*

Spørsmål: *Forebygges krig, naar man svarer Nei eller sidder hjemme?*

Svar: *Nei! Tvert i mod. Hvis storsvensken ser at vi er splitted i partier, kan han fristes til å angribe; Ser han at vi er alle som en mand, da vil sagen staa ganske annerledes, da vil krig være ganske udelukket.* ⁶⁾

(Forkortet)

Forfatteren av dette innlegget forsøker, og lykkes svært bra må vi vel si, i å appellere til leserens fornuft og intellekt. De som velger å stemme nei eller å sitte hjemme; de er verken gode nordmenn eller spesielt smarte. DE bidrar med sin holdning både til krig og okkupasjon, og hvem hadde vel lyst til det?

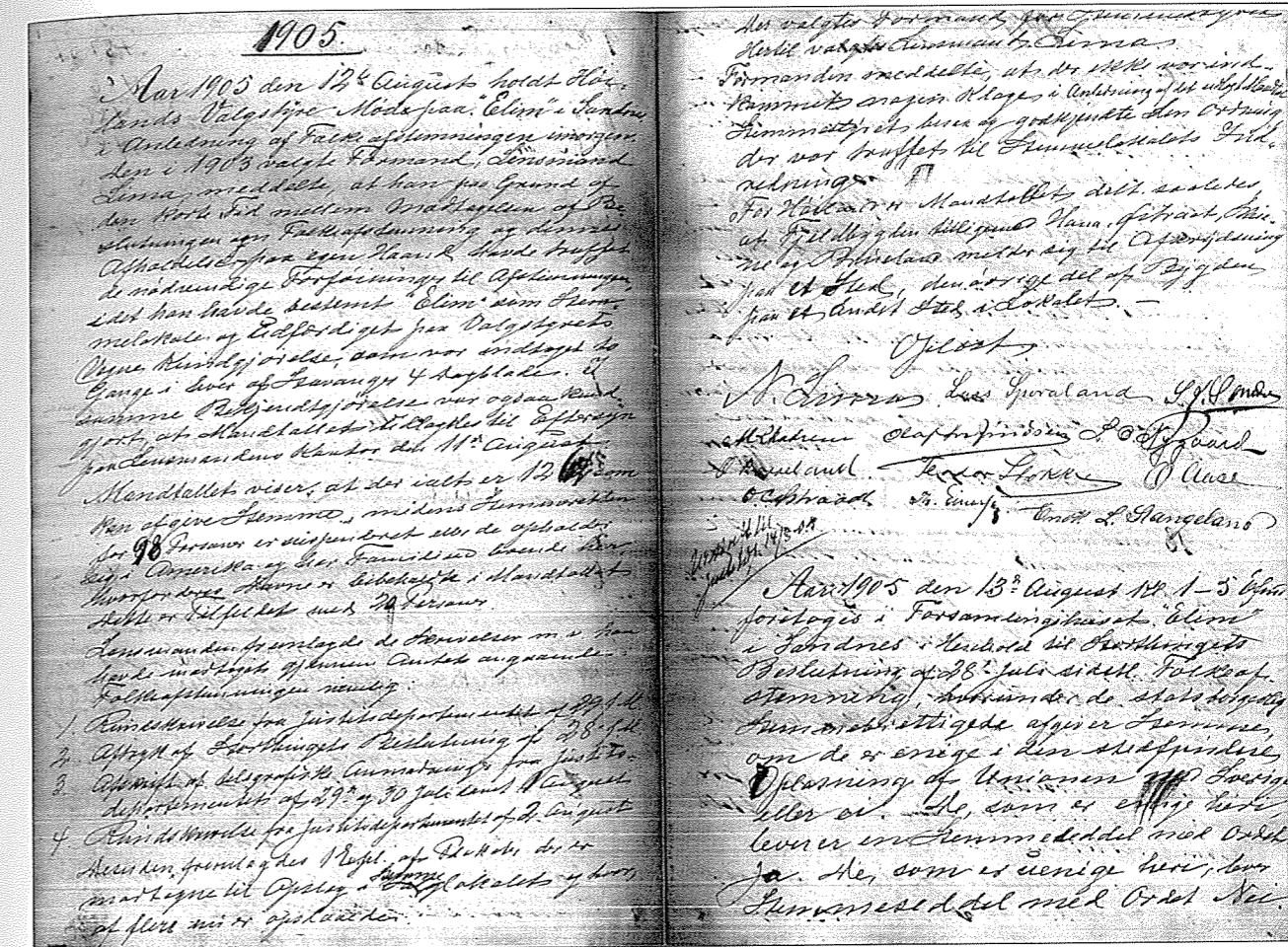
På samme side i Stavanger Aftenblad ble også diktet «*13. august*» presentert. Det var skrevet til tonen: «*No livnar det i lundar*», og vi skal gjengi noen strofer av dette:

*Nu jubler Norges sønner
Hør ekkoet rundt strand.
Det er mange bønner
For frigjort fedreland.*

*Nu må ei nidding findes
Vor tredje høitidsdag
Kun enhedskransen bindes
– betænk den store sag.*

*Aarhundreder mon svinde
I tidens dunkle hav.
Før Norge kunde vinde
At reise sig af grav*

*Retferdig kun er Norges sag
– nu verden får besked!
Han som oss dette landet ga
Han styrer nok til fred! 6)*

Utdrag fra Høyland valgstyres protokoll. Interkommunalt arkiv

Dikteren her har samme målsetting som forfatteren av artikkelen over; nemlig påvirke flest mulig til å stemme «JA», men det blir brukt helt andre virkemidler. Her spilles det på følelser og emosjoner.

Her valgtes & overenskomst foret i nærmest opførelse
herled valgtes til den nuværende bestyrke
Finsmarken overordnete, at det ville vor indh-
oldsmæssigt og også teknologisk i Anledning af det udspilte
finansielle belastning af landbruget den ordning
der var truffet til finansiellets fordele
medførte. 11. Valgets deth. saaledes

For Hukar & Mandarla to do, above
at 7th May in billiard room, first floor,
No. 15, Birkdale, meeting at 10 o'clock during
the 1st half, duration of 1st of Big day
in the winter's time, calculated.

Aar 1905 den 13de August kl. 1-3 af
forstog i Fossavallingsbygda. "Elm"
i Sandnes i Norge sit Forstingsets
Beslutning af 28de juli sidst. Folket af
stannende, hvilken under de statsbygning
forsvarets stigede opgaver fremmer,
om de er enige i deres tilhøringer,
Oplysning af bærenes og jæger
eller ej. De, som er enige heri
lever i et land med det meste
ja. Det, som er enige heri, har
fremmedel med Østet Næ.

Tonen til diktet er valgt med omhu. Når det «livnar i lundar» kommer våren etter en lang kald vinter. Det blir lett å tenke at friheten i Norge til sist kommer etter et langt mørke under andre lands styre. Den samme

lettelsen oppleves i strofen som handler om at Norge endelig kom seg opp av graven etter mange hundre år. Forfatteren unnslår seg ellers ikke fra å dra religiøse overtoner i diktet. Siste gjengitte strofe viser at han nok mener at den allmektige står på Norges side i striden, og hvem kan tape da?

Appellene til norske velgere, enten de nå bodde i Sandnesdistriktet eller andre steder var, som vi har sett, av svært variert karakter. Alt fra sentral- og lokalpolitikere til skribenter av ymse slag forsøkte å påvirke de stemmeberettigede. Midlene som ble tatt i bruk varierte både i kvalitet og i innhold. Felles for dem alle var at de ønsket et stort frammøte og et «stort JA» til unionsoppløsningen. Om noen i det hele tatt gikk inn for å fortsette unionen med Sverige, så kom de i alle fall ikke til orde i avisene.

Det var med denne opptakten til valget som bakteppe at Sandnes og Høylands valgstyre møtte på Elim lørdag 12. august for foreta de siste forberedelser til valget. For anledningen utgjorde Sandnes og Høyland et valgsogn, og følgelig var både ladestedet og bygda ansvarlig for at valget ble gjennomført.⁷⁾

Valgstyret var sammensatt av i alt 12 personer. Det var kjente menn både fra distriktet som gårdbruker Enok L. Stangeland, lærerne O.A. Nygaard og Lars Sporaland, teglverkseiere O. C Østraadt og kjøpmann O. Aase. Det første styret gjorde var å velge lensmann Lima til formann. Han hadde allerede sørget for at valget var behørig kunngjort i avisene. Nå gikk han igjenom lovgrunnlaget for valget og konstaterte at det var 1264 stemmeberettigede i valgsognet. Ikke alle av disse

hadde stemmerett, enten fordi de var flyttet eller av andre grunner ikke oppholdt seg i sognet. Ellers var det ikke kommet inn noen klager på oppsettingen av manntallet.

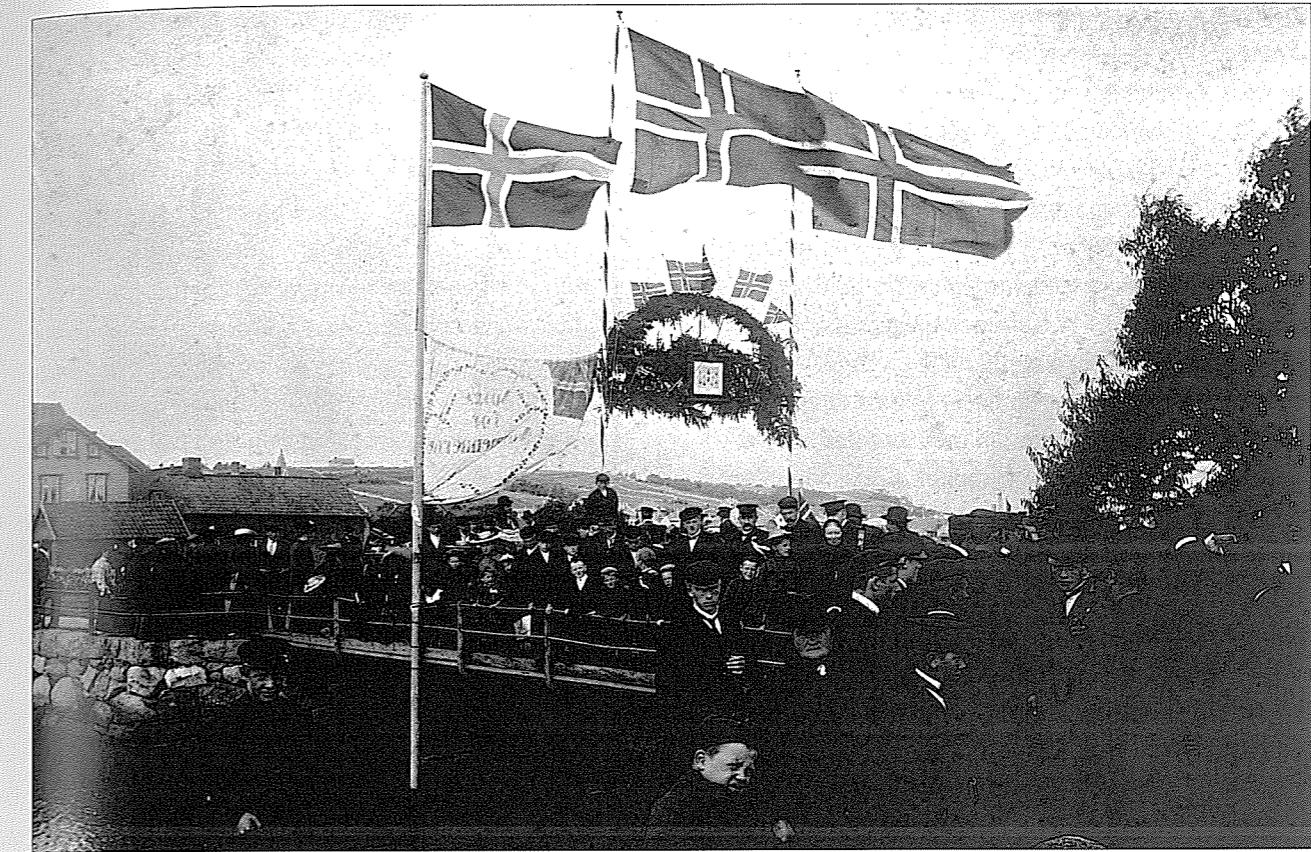
Valgstyret sluttet med å godkjenne «*Stummelokalets Indretning*», dvs. hvordan lokalet var innredet for best å kunne ta i mot velgerne, mellom annet ble lokalet delt inn slik at velgere fra Sandnes kunne avgj stemme et sted og velgere fra Høyland to steder alt etter hvor de var bosatt i bygda.⁸⁾

Alt var med andre ord klappet og klart til neste dag. Den begynte med at byens musikk-korps marsjerte inn i valglokalet med tonene fra «Ja vi elsker». ⁹⁾

Deretter ble følgende notert i valgprotokollen: «*Aar 1905 den 13.de August foretages i Forsamlingshuset «Elim» i Sandnes Valg i henhold til Stortingets Beslutning af 28. sidst Folkeafstemning, hvorunder de statsborgerlige stemmeberettigede afgiver Stemmer om de er enige i den stedfundne Opløsning af Unionen med Sverige eller ei. De som er enige heri, leverer en Stemmeseddel med Ordet Ja. De som er uenige heri, leverer Stemmeseddel med Ordet Nei...*

Mødet begynte med nogle indledende Ord af Formanden, hvorefter denne oplæste §§ 50–53 af Grundloven, samt Storthingets Beslutning af 28.de Juli sidst. Herefter gav Formanden retledende Oplysninger om hvorledes Stemmegivingen skulde foregaa...

I Endeværlet var indrettet 6 aflukkede Rum til Indtagelse af Stemmeseddel i Konvolut. Afstemningen foregikk i det hele efter de i Mandtallsloven forskrevne Regler.

Utenfor «Elim» stummelokale. * Jærmuseet.

I Sandnes og Høyland avla 1195 personer sin stemme. Formannen hadde før valget mottatt 66 forhåndstemmer. På valgdagen mottok styret 75 forhåndstemmer, altså i alt 141 forhåndsstemmer. Ved oppstillingen viste det seg at 13 av disse måtte forkastes. Årsaken til forkastelsene var forskjellige. Fem hadde lagt inn utset-

telsesfølgeskrivet i samme konvolutt som stemmeseddelen. To var ikke oppført i manntallet. Fire stykker hadde både forhåndstemt og møtte opp på valgdagen og som sådan var frammøtet gyldig, men forhåndstemmene måtte strykes. En person mottok fattigunderstøttelse og fikk ikke stemme av den grunn, og en hadde sendt inn to forhåndstemmer.

Da selve oppstellingen var ferdig ved kl 5.00 ettermiddag, viste det seg at det var i alt 1186 ja-stemmer, ingen nei-stemmer, og en blank seddel. Det hadde i utgangspunktet vært 1264 stemmeberettigede, altså et frammøte på 93,8 %, noe som må kunne betegnes som meget godt. At noen skulle stemme blankt, var nok ikke ventet. I hele landet var det bare 184 nei-stemmer.¹⁰⁾

Deter ukjent om blanke stemmer i det hele ble registrert på landsbasis. Fra avisenes gjengivelse av stemmeresultatene ser det ikke slik ut. Stavanger Avis nevner likevel fenomenet og underer seg på om den stemmen var kommet inn i konvolutten med en tilfeldighet?¹¹⁾

Det var da heller ikke i noens interesse at blanke stemmer virkelig ble registrert. Vi kan konstatere at denne stemmeseddelen egentlig ikke ble talt med i Sandnes. Heller ikke valgstyret kommenterer den på noen som helst måte.

En kan spekulere på om den blanke stemmesedden var et resultat av slury, eller om det var en som på sin måte ønsket å protestere mot unionsoppløsningen? Ellers ble det registrert som svært positivt at bare fire personer kunne sees på som hjemmesittere. De andre fraværende hadde gode grunner for sitt fravær.¹²⁾

Samtidig som avstemningen foregikk i valglokalet, skjedde det andre ting i byen. I den anledning må vi ty til Stavanger Aftenblads korrespondent som så langt fra la fingrene i mellom da han skildret det som foregikk:

«Sandnes er fra den tidligste morgen iført festskrud. Flag til tops over alt. Nationalfargede dekoratio-

ner i kjøbmendenes vinduer, ligesom også en del private har prydet vinduene med små flag. Af mer fremtredende dekorationer skal kun nævnes gull-smed Imslands butikk, hvor der paa en bund i nationalfarger er dannet et stort «JA» af smykker. Th. Idland har en dekoration i nationale farger tværs over gaten. I nærheten af «Elim» er reist en æresport rikt dekoreret med flag og grønt.

I et flag sees inskriptionen «Norge for nordmenn». Midpartiet i æresporten danner af 9 af Aftenbladets regjeringsbilleder indsatt i ramme og med Norges vaaben over. Foran «Elim» er reist store flag, samt en hel del små, paa veggen et stort «JA» paa hvid bund med grønt rundtom.

Kl. 8 aabnedes festlighederne med musikk gennem gaderne; også musiken hadde skafet sig et norsk flag, i hvis ene hjørne stod indskriptionen «Ja».

Kl. 10 gudstjeneste i kirken, som blev en gribende høitidelighed, Provst Ottesen, der forrettede, holdt en varmtale for dagen, og ved gudstjenestens slutning afsang menigheden et par fædrelandssange.

Kl. 12? gikk folketoget fra Simonsbakken. Tilslutningen var enestaaende, og det er efter uttalelsene det største, der har været seet på Sandnes. Ved æresporten hilsedes regjeringen med et nifol dig hurra, hvorefter fædrelandssangen spillede.

Magistraten, hr. lensmand Lima, og det øvrige valgstyre fortjener vor kompliment for deres greie anordning ved stemmegivingen, der bevirkede hurtig fremme af valgforretningen.¹³⁾

**zil veljarar
i Stavanger amt.**

Det første politiske hendingerne faller sterkt paa osa... Spørsmålet um form for kongesleiet er aa ring og ristelære gjort um til ett spørsmål um longe-
time og longeal. Del. som me ikke vilde legge os upp til me føre saa elter-
ne til, og viillaret longebome eller frifast, som dei først burde spryjast um, og
som alt samlet burde faa hove til saa roysta over, det stat. me ikke had sega noto
um — i formi daa.

All stat. angjeras i utrulig høst, so me ikke har tid til saa um innraada osa.
Til dette hem. aataa den twingende magti, som det for mange ligg i trusmalet
fraa regjeringi um aa gaa av, stoll ho. ikke far godkjend stormosfullmagti til
saa velja prins Carl av Danmark til lange.

Naat det er soleis stell, som pustser aa kroa for frifast,
men hug til saa halda seg burte fram avregningsli. Men med det hem det til aa
sjaa soleis ut, at alle vil haava longedomme, i steden soot som me veit, at ett stort
tal av veljararne vilde haava republikken, i soll dei sunde sega si meinig i floare
formar og utan det truff, som ligg i, at ristradet seiger seg aa vilja gaa av.

Stol. me daa ikke teglo og os burte, et det ingi onnor raad enn
aa roysta imot longeal ved saa fara nei paa spørsmålet um aa gjeva ristradet
los til saa velja prins Carl av Danmark.

I dette Rei vil. me ikke haav lagt for dagen noson motvist forki mot
prins Carl eller noso anna longdomme. For os gjeld det naa saa den nye stats-
formi og berte dette.

Unberikte hev. disor funne det aavda oss til veljararne i
omtret um den avregningsli, som fare stend. Dette kan me ikke gjera i vinstre sit
namn, daa det ikke hev. vore til saa arbeid for frifast uppefelt pa vinstre
i solista, og daa der i vinstre ikke er berte si meinig um statosmien.

I fridom og framtidig namn lyt me daa bede alle, som vil frifast, at
det suarast mogefest fel i gang arbeid til saa soot fram aa roysta Rei den
12te og 13de d. m.

Bru det vegar og maalar, som me sjener fram valsi og fram folkesav-
ningsi den 12de august. Daai inn i mannalet nye sol, som kann soma det. O. J. b.
Folksavningsmannen fram pa avregningsdagen. Syl. fare meddelinger. O. J. b.

No er det historie tilbommt som. Stol. me haav ristradet utan revolu-
tion, lyt det vera nu. Her. me ikke longeal, vert det urett. aa byta folkesform
utan aa taate fram det ein rett, og det gjeng ei litt, utan so ferlege how dyd det.

Wat o's disor arbeide for ristradet no, medan det er tilb.
jo fant me trur, at det er den styringsform, som haever i et land
af bonder og borgarar, et land, som her vant seg av med longe-
itas i 500 aar og vore utan Abel i dei liste par mannsoldtar.

Olav Adalen, gaardbruger, Hole
Ole Bjelland, gaardbruger, Fister
L. Bjerkeim, laundbauder, postbauder, Bjerkeim
H. C. Drange, gaardbruger, Hellestad
O. J. Eide, kilesanger, Avaldsnes
Th. Einarson, ordforer, Holmland
Th. Helle, Jossian, gaardbruger, Jossian
Lars M. Gaard, gaardbruger, Staare
Tollef Gjermund, lensmand, gaardbruger, Hjerkheim
J. Olsen Haage, schafstidbuker, Sotendal
S. Haage, schafstidbuker, Reimso
O. Huglen, ordforer, Staare
Aurebras A. Hole, gaardbruger, Hole
E. Høstad, ublikningsformand, Sand
A. G. Jon, gaardbruger, Haaland
Bertil, Jelle, lensmand, Finn
O. Ole, Nyppe, gaardbruger, Kjel
E. Kolbenstvedt, lensmand, Hjelmeland
Aune Lofte, stibreder, Staare
Guttorm Lauvås, gaardbruger, Finn
B. Moen, gaardbruger, Fister
E. T. Nægård, lensmand, Staare
R. Næden, gaardbruger, Finn
Elge Øllestad, gaardbruger, Hellestad
Balentin Nøsbo, gaardbruger, Staare
Rand, Salvesen, aantslestebestyrer, Finn
P. Sandbom, gaardbruger, Hellestad
O. Skjernsli, kilesanger, gaardbruger, Fister
Simon Slog, kilesanger, Staare
Benedikt Stange, gaardbruger, Torvestad
Thomas V. Stange, gaardbruger, Torvestad
G. Steinnes, kilesanger, Sand
C. A. Svihus, sansejuner, Holmland
Kristian J. Serheng, gaardbruger, Staare
Johs. A. Tønnes, gaardbruger, Holmland
Edu. Thorlen, gaardbruger, Jelle
Erlif Thuestad, ordforer, Aaaldsnes
Jacob G. Vill, vortrettslagsor, Hollland

Noen ville ha «fristat». Stavanger Aftenblad 08.11.1905.

Så langt Stavanger Aftenblad og 13. august 1905 på Sandnes. Over hele distriktet ble det arrangert lignende feiringer. Disse lignet umiskjennelig på 17. mai-markeringene, men kanskje akkurat denne gangen var dagen enda mer preget av alvor? En krig med svenskene lurte i kulissene. Dessuten gjaldt det å overbevise, ikke bare unionspartneren, Sverige om at nordmennene ville og kunne stå på egne ben, men også stormakter i Europa som England og Tyskland. Resultatet på landsbasis ble da også overveldende med 368 208 stemmer for unionsoppløsningen.¹⁴⁾

De overbevisende tallene gjorde nok inntrykk på de fleste utenforstående, også på prins Carl av Danmark som hadde blitt spurta om å bli Norges nye konge. Imidlertid ønsket han å være helt sikker på at det norske folket virkelig ville ha ham til monark, og bare en ny folkeavstemning kunne bringe klarhet i spørsmålet om landets befolkning ønsket kongedømme eller republikk.

Datoene for denne avstemningen ble satt til 13. og 14. november 1905. Også dette valget hadde sitt forspill og sin valgagitasjon om enn kanskje i litt mer moderat grad sammenlignet med augustvalget.

Lokalavisene i Stavanger ser også ut til å ha gjort sitt for å aktualisere og bekjentgjøre valget. 6. november offentliggjorde Stavanger Aftenblad en oversikt over landskjente personer som talte i anledning avstemningen. Blant forkjemperne for kongedømme nevnes Jørgen Løvland, statsråd Christian Knudsen og Carl Berner. Mens motstandere og republikkvennlige var Gunnar Knudsen, statsadvokat Johan Castberg, gods-

eier Wollert Konow, Gunnar Heiberg og Halvdan Koht.¹⁵

På samme måte som ved forrige valg i august, så engasjerte også foreninger og lokalpersoner seg i valget. Noen med kritikk over framgangsmåte og opplegg av hele avstemningen, andre med personlige syn som muligens kunne påvirke medborgere.¹⁶

Av de mest interessante kan nevnes et innlegg fra innsenderen Arne Halgjem. I et inserat kalt «*Kongedømmet og afholdssagen*» skrev han følgende:

«Det er noget vi vet saa godt fra før ogsaa: Et lands kongeslot er rusdrikkens fasteste borg, en borg hvor fra afholdssagens motstandere i det allerlengste vil modstaa ædraelighedsvennernes angreb. For mig staar det saa, at jeg vilde skade de høieste interesser og bestrebelser i det jevne folks liv, om jeg gav mit ja til indførelse af et hoff her i landet. Særlig er jeg sikker paa at jeg vilde gjøre den store afholds-sag en lei bjørnetjeneste, om jeg gikk hen og stemte for hoffet.

Derfor stemmer jeg «NEI». ¹⁷

Det er usikkert om andre i avholdsbevegelsen delte dette synet på kongedømmets og hoffets drikkevaner, men det er i alle fall sikkert at avholdsbevegelsen sto meget sterkt i Sandnes i disse årene.

Ellers hadde en annen ganske godt kjent person fra Sandnes, Maurits Kartevold et litt annet, og kanskje noe mer nyansert syn, på saken. Han skrev:

Efter min sympati for det 19. aarhundredes humanitet og fornuftsfilosofi burde jeg sympatisere med

republikanerne; men jeg maa aabent tilstaa at jeg tror, vi gjør klogere i at holde paa vor grundlov og vor frihed, som den herved kan utvikle seg. Valget av Carl med sin engelske gemalinde tror jeg er et heldig valg. Vi vinder også derved mer og mer Europas sympati, som vi behøver paa flere omraader.

Erfaringer har gjennem aarene vist at i nordmænd er utsat for hissige og uvettige partikampe. Disse vil skade oss paa alle vore næringsveie og i hele landets anseelse; de vil skade paa alle omraader. Svensken er heller ikke borte og vil med all let-hed kunne marsjere ind viss vi staar med huen i haanden. ¹⁸

Mens denne avisopolemikken pågikk foretok valgstyret i Sandnes de samme forberedelsene som ved forrige valg. Valget ble kunngjort i avisene, men i tillegg ble det også bekjentgjort i Høyland kirke. Et valgstyre sammensatt av 12 personer, stort sett de samme som ved valget i august, trådte sammen på valgdagene. Lensmann Lima ble på nytt valgt til leder, og manntallet for valgsognet sjekket. Diverse endringer hadde funnet sted.

Imidlertid hadde dødsfall og innflytninger nesten utlignet hverandre, så antallet stemmeberettigede hadde bare sunket med tre til 1261 personer fra augustvalget.¹⁹

Begge valgdagene ser ut til å ha gått fredelig og rolig for seg i Sandnes. Da stemmene ble talt opp, kunne følgende noteres i valgprotokollen:

Et vakkert par. Stavanger Aftenblad 18.11.1905.

«Efter at de godkjente stemmesedler var indlagte i konvolut og nedlagte i valgurnen, blandedes konvulerne og optaltes. Der var 1031 konvuler hvorfaf 2 var tomme. Altsaa afgitt i alt 1029 godkjente stemmesedler; hvoraf 796 med ordet «Ja» og 233 med ordet «Nei». ²⁰

Fremmøteporsenten denne gang kom ikke opp mot valget i august, men var likevel god i det 81,6 % avla sin stemme. I kommunene Sandnes/Høyland hadde altså 22,6 % stemt mot at prins Carl av Danmark ble

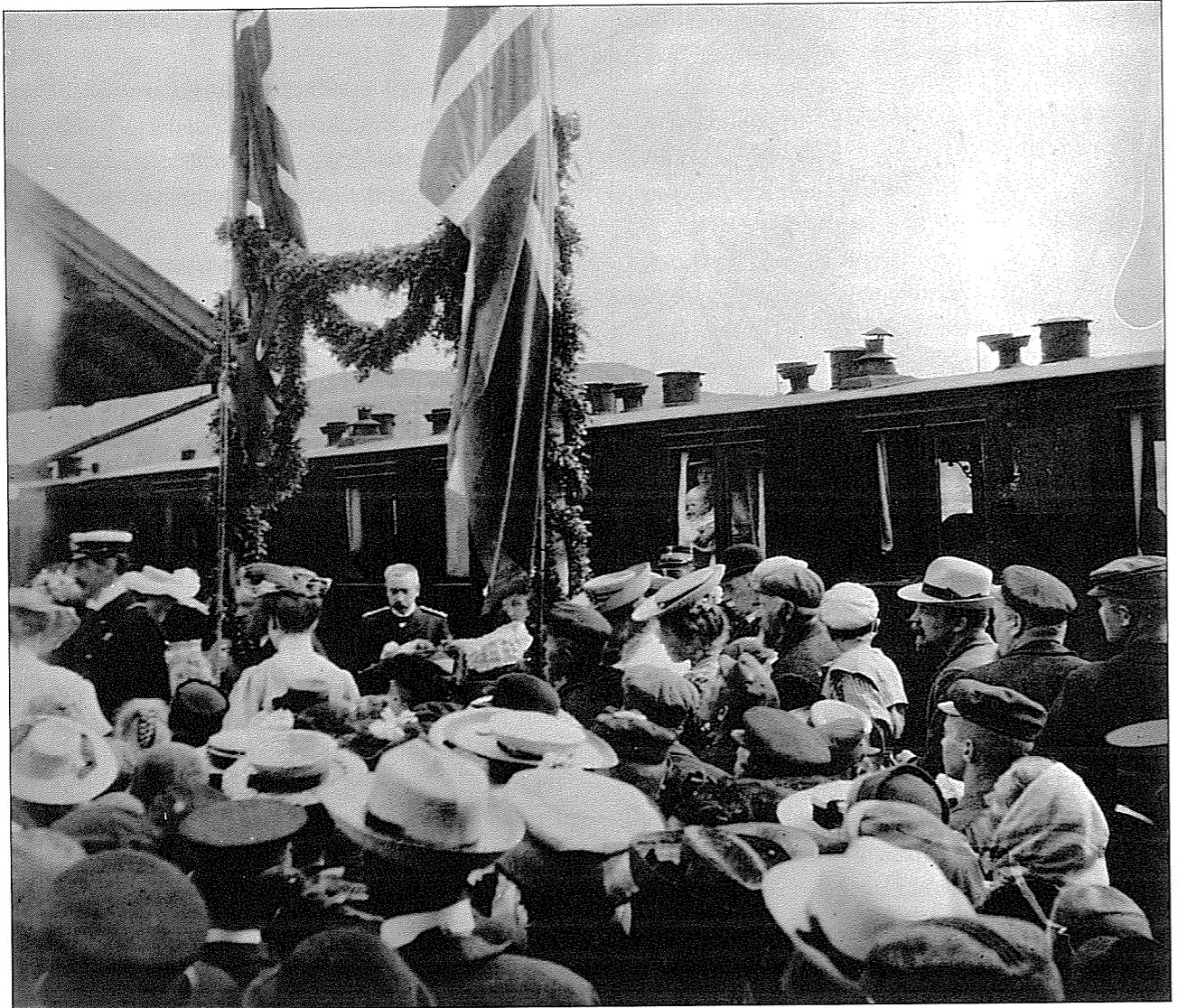
konge i Norge. På landsbasis var det tilsvarende tallet 21,0 %. ²¹

Sandnesdistriktet skilte seg altså ikke spesielt ut som et mulig republikansk område i landet. Vår tidligere nevnte avholdsforkjemper fikk neppe særlig stor oppslutning fra sine mange likesinnede i sitt syn på hoffets og kongens alkoholbruk.

Det var vel kanskje heller ikke å vente at et område der håndverkere, kjøpmenn, småindustri og bønder ennå rådde grunnen, skulle være særlig antirojalistisk? Republikanske synspunkt ble stort sett forfektet av arbeiderklassen og radikale venstrefolk, og selv om det fantes en god del arbeidsfolk i Sandnes og omegn hadde de ennå ikke rukket å gjøre seg særlig gjeldende. Ved kommunevalget i 1903 fikk daværende arbeiderpartiforening en oppslutning på 15 % og valgt inn 3 representanter av 20 plasser i Sandnes.²²

I denne sammenheng er det også interessant å kunne konstatere at medlem i valgstyret, Enok L. Stangeland, var en av byens kjente sosialister, faktisk karakterisert som sosialismens banebryter i Høyland. Han hadde vært med å stiftet flere arbeiderforeninger, m.a. Jæderens arbeiderforening i 1904. Lederen av valgstyret, lensmann Lima hadde på sin side forsøkt å få dannet en «upolitisk» arbeiderforening som en slags motvekt mot radikale arbeiderforeninger.²³

Sammenligner vi valgene i august og november 1905, så er det ved siden av alle ja-stemmene i august, frammøteporsenten lokalt som imponerer ved begge valg, men selv sagt mest ved augustvalget. (Som nevnt 93,8 % i august og 81,6% i november) Ved kommu-

På Sandnes jernbanestasjon, *Jærmuseet.

nevalget i 1903 var frammøteporsenten i Høyland 76,4 %. På landsbasis ble frammøtet beregnet til henholdsvis 85,5 % i august og 73 % i november.²⁴⁾ Den lokale viljen til å gjøre sin borgerplicht var så absolutt til stede. At bare menn hadde stemmerett på dette tids punkt i Norge forkleiner ikke Sandnes- og Høylands buens innsats i så måte.

Ellers ser det ikke ut til at resultatet av november valget påkalte de store lokale reaksjonene i Sandnes og Høyland. Disse ble i det store og hele overlatt til Stavangeravisene som ganske så fornøyd konstaterete resultatet av valget. Senere ble spalteplassen viet større og mer omfattende presentasjoner av Norges nye konge og dronning.²⁵⁾

Først da kongeparet året etter, 27. juni 1906 kom på besøk, ble det nye kongeparet virkelig hyllet i Sandnes. Vi gir ordet til Stavanger Aftenblads korrespondent som opplevde begivenheten:

«Allerede tidlig i morges merked man at noget sær var i vente. Flaggerne flagret paa alle stenger, og fæst kledde folk fra byen og omegn strømmet gjennom gaderne som aldri før. Det var Sandnes som forberedte sig til at mottage Norges kongepar, og modtagelsen ble en stemningsfuld feststund – om end kort.

Da kongoget til bestemt tid kjørte ind paa stationen, spilled godtemplarenes musikkorps nationalsangen, og folkemengden blotted hoderne. Kongen og dronningen traadte strax ud paa perronen, hvor de blev modtata ordføreren O.C. Østraadt, mens kronprinsen kom til syne i et af kupeens vinduer.

Paa perronen opsat tribune var samlet kommunestyret, magistraten, samt en del af byens embeds- og bestillingsmænd. Ved indgangen til tribunen stod en del hvidkledte yngre damer, turnforeningen danned ordensvern. Kongen og dronningen hilste paa samtlige fremmødte, som blev presentert af ordføreren. Kongen vexled noen ord med enkelte af kommunestyrets medlemmer. Fru bedriftslege Lund overrakte dronningen en vakker blomsterbukett.

Ordføreren holdt derpaa følgende tale: Deres majestæt, Norge konge, Deres majestæt Norges droning! Det er med en følelse af dyb taknemmelighed og inderlig glæde, at Sandnes bystyre og indvaanere for øvrig mødes med landets konge og landets droning. Hvort hjerteligste ønske er, at det maa forundes vor konge, vor dronning og vor kronprinds til hvem der knyttes saa store forhaabninger, et langt, lykkelig og frugtbringende liv sammen med vort folk. I denne forbindelse vil jeg faa lov til at udbringe, et med 3 gange 3 hurra, ledsaget længe leve den norske kongefamilie!

Med høi klar røst takkede kongen for den venlige modtakelse Sandnes havde gitt ham og hans hustru, og beklagede, at tiden ikke tillod nogen længre opphold. Kongen udtalte haabet om, at det ikke ville være længe, før han fik anledning til at komme tilbage.

Bagefter spilled musikkorpset kongesangen.

Kronprinsen var gjenstand for børnenes spesielle opmerksomhed og overrakte flere buketter. Han vin kedde ivrig til folkemengden, og saa var de 5 minutter, som den norske konge tilbragte i Sandnes forbi.

Kongen med følge besteg vognene og toget gikk til bestemt tid.

Ved Høilands station var Høilands herredstyre mødt frem ved kongefamiliens ankomst. Provst Ottesen talte paa herredstyrets vegne. ²⁶⁾

Dessverre ser det ikke ut til å foreligge en tilsvarende beskrivelse fra besøket på Høyland stasjon (Ganddal?) som den vi nettopp har sett fra Sandnes. Imidlertid foreligger talen til prosten, og den er vel verd å gjengi, høyestemt som den er, og ikke minst fordi prosten på «sandnesisk» vis sier «du» til kongen.

Tale ved Kongens samt Dronningens og Kronprinsens Nærværelse paa Høilands Jernbanestation 27. Juni 1906

«Herre konge! Som Stedets Provst er der givet mig det ærefulde Hværv paa Høilands Herredstypes Vegne i dybeste ærbødighed at hilse Norges Konge Velkommen til os. Hav da af helt og fuldt Hjerte Tak, Herre Konge, fordi Du kom til os – dobbelt fordi Du kom med den ofrende KjærlighedsHilsen: AltforNorge! Og saavære det os tilladt i dybeste Ærbødighed at ofre Dig igjen vor hele og fulde Kjærlighed idet vi hilse Dig med disse simple ord: Gud signe dig Haakon, Norgesfolkevalgte, kjære Konge, og give Dig at øve dit høie kald til din Ære og Glaede og til Folkets Vel! Og endnu Et: Gud Signe Norges ædle Dronning, Folkets Lyst og Glæde! Men endnu Et: Gud signe Norges unge Kronprins, Folkets lyseste Haab!» ²⁷⁾

Unionsoppløsningen og valgene i 1905 med påfølgende kongebesøk i 1906 hører til de store øyeblikk i Norges historie. Alle landets byer og distrikter var sjølsgjete medspillere i begivenhetene. Vi har sett hvordan Sandnes by og Høyland herred løste oppgavene sine i forbindelse med unionsoppløsningen. Vi har også hørt litt om hvordan distrikts befolkning tok stilling til hendelsene i disse begivenhetsrike årene. Vi kan konstatere at begge kommunene og deres innbyggere tok oppgavene alvorlig og løste dem på beste måte.

Noter

1. Stavanger Aftenblad 01.08.1905
2. Stavanger Aftenblad 02.08.1905
3. Interkommunalt. Arkiv. Valgstyret i Sandnes og Stavanger Aftenblad 07.08.1905
4. Stavanger Aftenblad 08.08.1905
5. Stavanger Aftenblad 08.08.1905
6. Stavanger Aftenblad 11.08.1905
7. Interkommunalt. Arkiv. Valgstyret i Sandnes/ Høyland
8. Interkommunalt Arkiv. Valgstyret i Sandnes/ Høyland
9. Stavanger Avis 14.08.1905
10. Jensen, M. 1963 *Norges historie. Unionstiden 1814–1905*. Universitetsforlaget, Oslo
11. Stavanger Avis 15.08.1905
12. Stavanger Avis 15.08.1905
13. Stavanger Aftenblad 14.08.1905
14. Jensen, M. 1963 *Norges historie. Unionstiden 1814–1905*. Universitetsforlaget, Oslo
15. Stavanger Aftenblad 06.11.1905
16. Stavanger Aftenblad 08.11.1905,
17. Stavanger Aftenblad 09.11.1905
18. Stavanger Aftenblad 10.11.1905
19. Interkommunalt. Arkiv. Valgstyret i Sandnes/ Høyland
20. Interkommunalt. Arkiv. Valgstyret i Sandnes/ Høyland
21. Jensen, M. *Norges Historie. Unionstiden 1814–1905*. Universitetsforlaget, Oslo
22. Johannessen, Dag (red.) 1988 *Hammar og Gauk. Gjennom krise og strid til velstand og samarbeid*. s. 24. Varmen forlag. Stavanger
23. Johannessen, Dag (red.) *Hammar og Gauk. Gjennom krise og strid til velstand og samarbeid* s. 22–25
24. Stavanger Aftenblad 24.11.1905
25. Stavanger Aftenblad 18.11.1905
26. Stavanger Aftenblad 27.06.1906
27. Simonsen, S. T. J. Ludvigsen, K. Rostrup, S. Sægrov m.fl. (red) 1976 *Sandnes. Bilder fra gamle dager*. Dreyer bok Stavanger.